

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap. MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÖTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban: A kiadóhivatalban; Budapest: Lang Lipót és Schwarz; Haasenstein és Vogler (Janus), Dukes és Mezei, Goldberger A. Bécsben: Haasenstein és Vogler, (Ottó Maasz), Schalek Henrik Oppelik Alajos, Dukes M.; Frankfurtban: Daube G. L. és Társa; Berlinben: Rudolf Mosse; Bukarestben: Vatzina R. hirdetési irodájában.

109. szám.

BRASSO, Kedd, szeptember 22-én.

I-ső évfolyam 1885.

Brassó város 1886. évi költségvetése. II.

A költségvetési javaslat részletes adatait egybefoglalva, azon eredményt nyerjük, hogy míg bevételeink csökkennek, azalatt növekednek kiadásaink, úgy hogy az 1886-ik évre városunknak — daczára a közel négyszázezer forintnyi jövedelemnek — 48 ezer frt deficitje lesz. Pedig egyedül a helyesen s szakszerűen üztött erdőgazdaság is képes volna az egyensúlyt helyreállítani. A takarékoság elvét a város nem ismeri. Daczára a 48 ezer forint hiánynak, ott van a költségvetésben 6803 frt 66 kr jutalmazásokra. Vajjon ez is feltétlen szükséges kiadás? Vajjon egy deficittel dolgozó város jogosult-e fizetések felül jutalmazni is? ... Ezt tehát feltétlenül el kell törölni. A város különben is nagyon jól fizeti munkálatait, nincs szükség még külön jutalmak adására.

Csak a napokban adta jelét városunk legnagyobb mérvű pazarlásának. A törösvári vár restaurálási költségeiből ötezer forintnyi fölösleg maradt fenn. A helyett, hogy ezt a deficit csökkentésére használnók, hát megszárazzák a Honterus-tér szabályozására. Kidobnak ötezer forintot, mikor a polgárság nyögi a terheket. Hogy mi szükség van arra a szabályozásra, azt tudja Schnell ur, de mi nem. Az, hogy a jövő évben a százsz egyletek ott fognak dinom-dánomot tartani, nem elég jogczim arra, hogy a város pénzét elfecséreljék. Ez nem járja. A Honterus-tér szabályozása most ötezer frtba kerül. De ez nem elég. Az a talaj vizenyős s azután évenként legalább még kétezer frtot fog megemészteni. Mindezzel azok a jó urak mit sem törődnek. A mit ők fizetnek, azt más oldalról visszakapják. — A lakosság terheivel pedig ők nem törődnek. Lássa mindenki, hogyan viseli el azokat. Sok megtakarítható költség volna ám még ott, de ezekre ma nem reflektálunk. Rákerül a sor azokra is.

Csak konstatálni akartuk, hogy városunk azon a ponton áll, a midőn nemcsak hogy elveszti jövedelmeit, de egyszersmind törzsvagyonát is. Ott vagyunk, hogy a polgárság jövőre ismét 24 százalékos pótdadót fog fizetni s azért a városi javaknak semmi előnyét nem élvezni. Vízünk rossz és kevés, világításunk, köveze-

tünk rossz, s a mi a legfőbb, városi közigazgatásunk — daczára, hogy immensis pénzbe kerül — minden kritikán aluli.

Gazdálkodásunkat a legnagyobb foku könynyelműség jellemzi már évek óta. S történik ez a város közönségének szemeláttára, a városi képviselőlet jóváhagyásával.

Nem mintha a képviselőlet be nem látná ennek káros voltát, de mert ennek ellenzésében nemzetiségi akadályokat lát. Fájdalom, nálunk a városi vagyonkezelést is nemzetiségi szempontok befolyásolják. Ez épen a baj. Ezért nem lehetett eddig segíteni.

Azonban az 1886-iki költségvetési javaslat oly kirívólag sötét világításba helyezi a városi vagyonkezelést, hogy mi lehetetlennek tartjuk annak jóváhagyását a képviselőlet részéről. Nem hihetjük, hogy a képviselőlet többsége jóváhagyásával szentesítse a városi vagyon elfecsérlését; reméljük, lesznek önértékes férfiak a kik sikra szállnak a polgárság érdekeiért. Ne tekintsék magokat a pénzkérdésben szászoknak; tekintsék magokat egy város adózó polgárainak, a kiknek joguk van, sőt saját érdekek követelte kötelességök is vetojukat beadni vagyonuk könnyelmű kezelése ellen. Nem kell a felsőbb hatóság intézkedéseit bevárni, magának a képviselőletnek kell ily javaslatot visszautasítani. —

Ha a képviselőlet megerősíti, ugyanazt teszi a megyebizottmány is. Ugyanezen elemek vannak többségben ott is. De akkor a polgárság is — s azt hisszük, nemzetiségre való tekintet nélkül — fel fogja emelni szavát. Meg fogja tenni a szükséges lépéseket az iránt, hogy a belügyminiszter ur vessen vissza ily előirányzatot.

A város polgárai saját zsebtükből nem fognak nemzetiségi kérdést csinálni, egyesülni fognak a terhek csökkentésére és bizonyára siker koronázandja működésüket. Mert hogy Brassó városának a mily hátrányos ma e költségvetési javaslat, ép oly s még előnyösebb lehetne rendes, tisztességes gazdálkodás mellett, azt bizonyítani nehéz nem volna.

Mindenekelőtt tehát városatyáinkhoz apellálunk: tegyenek ők valamit a helyzet javítására. Mert a 24 százalékos pótdadó tulságos; azt az adófizető polgárság ugyan megérzi.

B e l f ő l d.

A főrendiház új tagjaihoz intézett királyi meghívók így hangzanak: „Mi Első Ferencz József, Isten kegyelméből ausztriai császár, Csehország királya stb. és Magyarország apostoli királya. (Cim.) Kedvelt hívünk! Uralkodói kötelemünkhöz tartozván az ország törvényeinek hí és pontos végrehajtása fölött örködni: Miután az 1848. évi IV. t.-cz. 1-ső §-a az országgyűlést évenként a fővárosba egybehívatni rendeli, s miután az országgyűlés, minisztertanácsunk előterjesztése folytán, Budapest fővárosába összehiva van, ezt ezennel e végből tudatjuk veled, hogy mint a főrendiháznak az 1885. évi VII. törvényzikk értelmében tagja, ugy ezen, valamint a törvények értelmében jövőben összehívandó országgyűléseken a most idézett törvény rendelkezéseinek megfelelőleg megjelenni tartozzál. Hozzád egyébiránt császári és királyi kegyelmünkkel kegyesen hajlandók maradunk. Kelt Budapest fővárosában, ezernyolczszáznyolczvanötödik évi. hó ... n. Ferencz József, s. k. Tisza Kálmán, s. k.

K ü l f ő l d.

Forradalom Kelet-Ruméliában. Mint a Havas-ügynökség jelenti, Chrestovics Gavril-pasa, Kelet Rumélia kormányzója és kormánya megbukott. Az országot ideiglenes bizottság kormányozza, mely a bolgár fejedelemség bolgár lakosait hívta segítségül. Az országban a rend nincs megzavarva.

Sándor fejedelem rendeletet bocsátott ki, melylyel a hadsereg mozgósítását rendeli el és a kamarát e hó 22-re hívja össze és a ruméliai ideiglenes kormány és a ruméliai hadsereg meghívását elfogadva, a miniszterelnök kíséretében Várnából Filippopolba utazott. A ruméliaiak minden stratégiai pontot megszálltak a török határon, szétrombolták a távirtdavonalakat és légherőpitették a Musztafa basa hidat.

A nép proklamálta Kelet-Rumélia egyesítését Bulgáriával. A kormányzót letették, ideiglenes kormány intézi az ügyeket. A milícia Sándor fejedelemnek hűséget esküdött. A forradalom vér nélkül folyt le. A külföldiek és idegenek teljes biztonságban vannak. Bolgár csapatok a határon állnak.

Román lapszemle.

„Magyar nemzet van, de magyar állam nincs.” Ezt írja a brassói német lap, a román irredenta veres kiáltvány hőseinek felfedezésére Romániából történt kiütése napján. Nem irok német lapszemlét s így csak futólag említem meg édes magyarom, hogy neked nincs államod, nincs ezeréves magyar hazád, elvette tőled azt a „Kronstädter Zeitung”, nem vérrel, nem dynamittal, nem is afféle mohácsi döntő ütközzettel, hanem elvette

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

Az aggszűz.

— Életkép. —

Huszdik születése napját hajdani növeldebeli barátai közt tölti. Kirándulást tettek. Csónakáztak és táncoltak a szabadban. A virágveleken számalták meg, hogy melyikük kerül közülük főkötő alá. Ez az orákulum egymásután háromszor döntött kedvetlenül, de ő neveti és ez nem csökkenti jó kedvét. Ha van e föld hátán némbér, ki ma igaz szívből boldognak érzi magát, úgy bizonyosan ő az. Jól tudja, hogy nem szép, de azt is tudja, hogy nem oly igen rút. Barátnői közül néhányan, mint pl. Irma s Mari férjhez mentek ugyan már, csak hogy amaz nagyon gazdag, emez nagyon szép s így nem csuda, ha férjük akadt. Habár szellemi tekintetben nem is mondhatja magát tüneménynek, abban pillanatig sem kételkedik, hogy valamikor mégis csak férjet kap.

Huszonötödik születése napján az üdvkiválatok pirt kergetnek arczába. Olyas valamit érez, mintha szégyenkeznie kellene, a nélkül, hogy okát tudná. Rózsákat ak r hajába tűzni, de csudálatos! egyszerre úgy veszi észre, hogy a rózsaszin többé nem áll jól neki. Midőn hazajő, meg kell ugyan valania, hogy nagyon jól mulatott, azonban úgy vette észre, mintha az ifjak viseletében tulságos tisztelet

lett volna. Ha előkelő, úgy ezt atyja rangjának rója föl, ha pedig e népből való, úgy okosodik, hogy az ifjak csak a jó tánczosnót tisztelték benne.

Harminczadik születése napját szűkebb családi körben ünneplik, melyhez merő pietásból néhány régi ismerős csatlakozott. Miután testvéreinek gyermekei a nagynéit éltették, egyik közülük kotnyelesen kérdi, miközben a jelenlévőket sorba nézi: — Mond csak mama, hány éves tulajdonképen Róza néni?

Huszonnyolcz! feleli neje helyett a boldogtalan atyja; ha ép jó kedvében van, huszonötöt mond, miközben sógornője felé mosolyog.

Már ily öreg? jegyzi meg a kis szörnyeteg. A társalgás elakad, általános szünet áll be, melyet szerencsére az a szellemdus megjegyzés szakít félbe, hogy ma rekkenő meleg van. Ez minden egyesnek szilárd, erkölcsi meggyőződése és mindenki hangosan igazolja. A gyermeki kíváncsiság áldozat-baránya szintén e véleményben lehet, mert pillanatra zsebkendője rejti arcát. Hisz nagyon nevetséges lenne, ha észrevétné könyeit. Azért, hogy huszonkilenczedik évének végeig se természetes, se erőszakos hallálal nem mult ki, idősebb unokaöccsei, habár csak tíz évvel fiatalabak is, vén csoroszlyának nevezik maguk közt. A fiatal leányok meg nem foghatják, miként mulathatnak a férfiak ily éltes hölgygyel. Kortársai pedig és idősb női ismerősei általában úgy vélik, hogy nagyon ka-

czér. Ha egykedvű, nagyon is könnyelműnek mondják, hogy mi sem fog rajta; ha vidám, jókedvű, ez merő tettetés, csak hogy a férfiakat magához edesgesse; ha komor, sőt épen melabús, nem kellene észrevétnie, hogy a hoppon maradás annyira bosszantja.

Ha még vannak szülei, harminczadik éve után fájdalmas kifejezés látszik arcukon, mit járatanok az apánál köszvénynek, az anyánál fejförcsnek tulajdonitanak. Ha pedig árva, tehát rokonai komoly aggodalmakat kezdenek táplálni jövője iránt és éjjel-nappal azon török fejöket, hogy elhelyezzék. Rokonai közül azok, kik koruk magaslatán állnak, összeszedik minden ékesszólásukat, hogy férfi-barátjaikat, kik mostanig hősiesen álltak ellent „Ámor” nyilainak, uton-utfélen arról győződtessek meg, hogy még sem jó, ha az ember egyedül marad. Ha ez se használ, hogy lerázzák nyakukról, addig beszélnek neki életpályáról, míg be nem áll a fehér rabszolgák közé és nevelőnő lesz, ha ugyan tanult valamit. Most már örvendhet, hogy el van látva.

Negyvenedik születése napját egyedül ünneveli. Senkit sem hívott meg, csupán emlékeit. A mirtus koszoru helyett az élet a lemondás tövis koszoruját nyomta homlokára. És ha mégis élvezte azt a kimondhatatlan boldogságot, hogy valamikor szerették, e boldog idő szemlélésébe mélyed el. Elhanyagult fénykép, elsárgult papirlapok, egy hajfűrt.

egy csepp tintával. Már most elmehepsz édes magyarom, te hazátlan államtalan „Völkerschaft“ isten hírével Romániába.

Menjünk tehát Romániába, hagyjuk itt a »Kr. Zeitungot« a hontalan magyarok tanulságára s mi lássuk mi történt oda át a Dimbovicza partjain! Kalauzunk a n.-szebeni »Tribuna«; tudja, ismeri ő ott a járást, a szélűvást jobban, miut hazája fővárosában Budapesten. Nem tévedünk el tehát Bukur városának girbe-görbe utain; még a kutyák marásától sem félhetünk, melyek ott, a »Telegrafulu« szerint, éjjel-nappal ellenséges állást foglalnak el Plató két lábu tollatlanai ellen. A mi biztos kalauzunk így beszél el nekünk a Bukarestben történeteket:

„Testvéreink közül hatot üztek ki Romániából, n. m. Cuircu Miklóst, Cuircu Sándort, Secăsanut, Ocăsan, Droc Bănculescut, Corneaut és Opreanut.“

„A két első, az »Independance Roumain« igazgató tulajdonosa és apja vádolva vannak, hogy helyeselték az irredenta kiáltványt; Secăsanu és Ocăsanu, hogy fogalmazták volna, Droc Bănculescu, Cornăscu és Ojreanu, hogy terjesztették volna itt, Erdélyben és a Bánátban.“

„A kormánylapok tartózkodó állást foglaltak el a kiüzéssel szemben s még tudomást sem vesznek felőle. A bukaresti többi lapok u. n. a Romanul »Tatunea«, »Tomania«, »Resboiul«, Drepturile Vonului«, »Curierul«, »Financiar« és Independance Roumain« tiltakoznak a kiüzés ellen, a »Roumanie Libera« pedig, most a Carp, Mariorăscu lapja, a tudósítást következőleg adja tudtul:

„Élénk fájdalommal értesülünk, hogy igaz a tegnap elterjedt hír, Cuircu, Secăsan, Ocăsan, és Droc kiüzésükről. Mind ezen románok kötelesek holnap az országot azon megokolásból elhagyni, melyet a minisztertanács nem köteles jelezni. Sajnos ilyen tényt megállapítani. Inkább sajnáljuk — romanut siratjuk — azt a kormányt, a mely kényszerítve érzi magát ily rendszabályokat alkalmazni, mint az ezek által sujtott áldozatokat.“ Bretiano Demeter Cuircuhoz a következő levelet intézte: „Fogadja, kérem, mély sajnálatom kifejezését. Az ön személyében minden román kegyetlen fájdalmat érzett, mely szégyennel tölti el őt. Jó utat kívánok, s hogy térjen mielőbb vissza az országba.“ A két Cuircu, apa és fia Ruscukban telepednek le, Secăsan és Ocăsan pedig Franciaországba mennek. Az »Independance Roumain« szerkesztőségét Damé Frigyes született francia, de román honpolgár és irodalmunkban ismert nevű egyén veszi át. A fővárosban nagy az izgatottság és a lapok azt hirdetik, hogy a laktanyákban a katonaság készen áll, s hogy a »Jászvásár« terembe népgyűlést hívtak össze a király-utczában.

„Mind ez egy darabka papirosért, egy haszontalanságért — un fleac, melynek nem volt és nem is lehetett volna következménye, ha nem használták volna ürügyül komoly összeütközés hangsúlyozására.“ „Nagyon természetes, hogy a romániai ellenzék is megfogja ragadni ezt az alkalmat, hogy a mostani kormány állását lehetetlenné tegye, mely a Monarchiával jó viszonyt hozott létre és annyiszor bebizonyította, hogy ezt bármi áron fennakarja tartani. Erről azonban máskor. Most csak arra szorítkozunk, hogy Kárpátokon tuli testvéreket figyelmeztetjük, miszerint a magyarral nagyon nehéz barátkozni, főleg a meddig

Hány csókkal halmozta már el, a melyek közt most is érzi azokat, és melyeket egykor kapott! Menynyi könyvet hullat ez ereklýekre, melyek a népmonda szerint halottakat birnának feltámasztani, csak hogy a holt szerelmet nem támasztják föl!

Ötvenedik évében nem ünnepli többé születése napját és hatvan évvel csakis akkor, ha a születésnapok reá nézve bevégezett tények.

Ha majd a jövő kornak emberségesebb nézetei lesznek, talán megszabadítják az „aggszüzeket“ a neveltségesség előítéleteitől és e szavakra: Tiszteljétek az aggkort! — talán róluk is megemlékeznek.

i. s.

Apróságok.

Egy album-lapról.

Valaki ezt a böles mondást írta be:

„Ugy irj, amint beszélsz!“

Egy másik alatta a következő böles megjegyzést tette:

„De hát ha orrhangon beszélek?“

—
A szerelem bölesészete.

Jeanne kisasszony két karjára támaszkodva bámul maga elé. Paul ur a jegyese, elragadtatással nézi: „Milyen kedves, ha így elmerül gondolataiba!“ „Hat hó mulva, Paul asszonyt ugyanabban a helyzetben látja férje. Gúnyosan jegyzi meg: „Milyen ostoba, ha így maga elé bámul!“

Tisza ur lesz a magyar kormányon és ha addig nem akarták megérteni, most meg fogják érteni, miszerint lemondani az ellenállásról a mostani kormánnyal szemben.“

Tehát a »Tribuna« azért ellenzékeskedik a magyar kormány ellen, mert a román kormány a veres kiáltvány íróit és terjesztőit Romániából kiüzte. Ezt megjegyezzük magunknak. Politikai bűnösnek tisztelt, de rablásra, gyújtogatásra, gyilkosságra izgatónak egyetlen kormány sem fogja pártját, ha kormányon akar maradni. Hogy Bretiano Demeter ellenzéki taktikából felszólal Cuircuék, de csak is ezek mellett, erre a »Telegraful« ezen szavait idézzük: „Azon legyőzhetlen vágy uralma alatt állván, hogy akármi áron kormányra kerüljön, az ellenzék semmit sem kímél és nem hanyagol el semmit arra nézve, hogy a nemzet figyelmét magára vonja.“

A »Gazeta« azt írja, hogy még a magyarok sem hitték azt, hogy a román kormány Tisza csendőre (?) legyen s ezen állítását az »Egyetértés« egyik vezércikkével támogatja. Közli továbbá Cuircunak az igazi románokhoz intézett bucsu levelét, mely így kezdődik: Ki vagyok üzve Romániából.“ Közli a román minisztertanács határozatát. Természetes, hogy ha a magyarok nem vártak (?) ezt az erőyes elbánást a gyújtogatás és gyilkolásra izgatók ellen, a »Gazetát« is kellemetlenül érintette ez.

Ugyancsak a »Gazeta« panaszkodik a magyar lapokra s névszerint a »Kolozsvári Közlöny« és »Székely Nemzetre«, hogy ezek olvasóikat a románok ellen izgatják. Például hozza fel a »K-Közlöny«-ből, hogy Szilassy román tanár olyan közölt, mit más nap kénytelen volt maga visszavonni, a »Sz. Nemzetet« meg az aldobolyi gr. kel. lelkészről hozott tudósításért hibáztatja. A valótlan hírek közlésének mi sem vagyunk barátai, de hát jobb-e e tekintetben a »Gazeta«? Hány hallatlanságot, ferdítést, gyanúsítást hozott és hoz ő minden nap a kulturegyetéről, hogy egyebet most ne említsek! Bizonyos, hogy ő sem jobb diákné vásznánál. Ő is meglátja más szemében a szálkát, de nem ám a magáéban a gerendát. Csendesedjenek csak a »Tribuna« és »Gazeta«, azonnal tapasztalni fogják, hogy nem más szél fog funi a magyar lapok felől.

Czenk alji.

Brassó megye az országos kiállításon.

XIII.

Lakatosaink között első helyen áll BIRTHELMER Péter, a kinek tárgyai e csoport bármely hasonnemű kiállítója felett, sőt e nemében az egész kiállításon egyedül s páratlanul áll. BIRTHELMER két takaréktűzhelyet állított ki, melyek ritkítják párjokat. Mindkettő remekmű, mely felette megérdemli a dicséretet és kitüntetést. Ideális practicismus, ez az, minek e két takaréktűzhelyet legjobban nevezhetjük.

De hogy e két mesteri műről tiszta fogalmunk legyen, meg kell ismernünk azokat részleteikben is. Álljon tehát itt a hü leírás.

Az egyik agyagtakaréktűzhely. Minden részében kézimunka, BIRTHELMER saját tervezete szerinti konstrukcióval. A takaréktűzhely czélszerűen berendezett szobafűtéssel van összekötve, mely egy a falban alkalmazott reteszszel szabályoztatik és a melegség ezáltal csövön elvezethető.

Minden e tűzhelyen alkalmazott cső meleget terjeszt; a vízmelegítők felhuzhatók és a rajta esetleg tapodó piszoktól és koromtól megtisztíthatók. Minden sűtőcső gőzreteszszel van ellátva, a melylyel a képződő gőz egy füst és gőzkazánba elvezethető, a fűtési rész kettős-falu és a kettősfal között oly czélból megtöltve, hogy ez ne hevüljön át s tulságosan ne melegítség. A hamutartó retesze a fűtősközben felig a tisztításnál egészen felemeltetik s ha a tűzhely nem fűttetik, egészen lebecsajtatandó. Hátnál a szobafűtés, a füst és a gőz elvezetése reteszszel által eszközöltetik.

Az ételmelegítő üvegajtócskával és két vaslemezzel van ellátva, a gyümölcs s sütemény szárítására, illetve sűtésére. A levegő ventiláció a szoba alkotása szerint sárgarézből van készítve.

A takaréktűzhely alkotva van 12 czm. széles rézlemezről biztosítórúddal 71 czm. hosszú lemezből, kiemelkedő fűtési ajtóval hamureteszszel, a mely rész-ből van, rudakban végződik 35 czm. széles réz előfállal van ellátva. A kémény szintén réz-reteszszel van ellátva, a vízkazán rész-ből van galvanizált csappal. A tányérlemez két ékesen készített támasztóval bir. A szekrényen a két végén jól dolgozott vasoszlop áll, fő pont szabadkézzel kovácsoltatott, az alsó szabadon hagyott rész fa elhelyezésére való. A takaréktűzhelylyel határos egy kétszárnyu éléskamra s ez alatt van az u. n. »Windofen« rézreteszszel ellátva.

Ez a takaréktűzhely nem a kiállításra, hanem Kamner Ede vaskereskedő megrendelésére készült még mult évben, még pedig 5 hónapon át, 4 munkás segítségével.

Ennek a maga nemében páratlan takaréktűzhelynek ára a felállítás s több évi garanciával együtt 900 frt.

Megegyezik konstrukció tekintetében az előbbi takaréktűzhelylyel egy ennél nagyobb bádognál készült második tűzhely és 95 czm. széles. Ezhárom rész-ből áll: az alsóban és középsőben sütni lehet, a felső azaz harmadik, sütemény és étel melegítésére szolgál, sőt benne vizet is lehet forralni és azt az üstben használható állapotban tartani.

Eme takaréktűzhely ára több évi garancia mellett felállításal együtt 1000 frt. felállítás nélkül 900 frt. Ez direkt a kiállításra készült, még pedig 4¼ hónapon át, 5 munkást foglalkoztatva.

A tűzhely kisebbre is készíthető 250 frttól fel-felé és így a háztartás általánosabb kincsévé válhatik.

Kaszinói párbeszéd.

Hazaffy János ügyvéd és Saxoni Justus nyugalmazott senátor közt.
Difficile est satyram non scribere.
VI.

Hazaffy. Fehlgeschossen, mein Wertheater! — Bocsánat szenátor ur, de ön még nagyon naiv oly dolgokban. Nem járt ám az ózsászok iskolájába. Közfogalom szerint, minden bec sületes, mivel ember tévedését beismerni tartozik. De a ki — bármi okból — rágalmaz, ferdít és a tények hamisítását mesterségeként üzi, az nem szokott tévedni, annak kell, hogy mindig igaza legyen! A »Schulverein« rendezői ilyenkor azt a megvetendő eljárást követik, hogy a tényeket és a valóságot kerülik, mint a macska a forró kását; nem bocsátkoznak nehéz, sikertelen czáfolatokba, a mik csak megzavarhatnák szépen kiczirkalmazott köreiket; de kegyetlen dühvel neki esnek a szerzőnek, és nem hagynak azon egy hajszálat sem, és e praktika után, hogy hihesse el az olvasó közönség az ily módon megbélyegzett »Renegát«-nak csak egy szavát is. Pedig minden előkelő szellem — kivétel nélkül — hittagadó, ki az ó-szász miatyánkban nem hisz!

Mi az említett Heinze-féle vádiratot illeti, már mondtam, hogy az higgadt, tisztességes hangon, kétséget nem szenvedő adatokkal lón egy röpiratban alaposan meczáfólva. Annak most már három éve, de az ellenczáfolatra még mindég hiába várunk! De mit tettek erre a Teutonok virágai? A czáfolat névtelenül jelent meg, s ők, kik az egerek tüszszenesét is meghallják, legott kisütötték,*) hogy a mű a magyar kormány szolgálatában álló »hittagadó fajzat«-tól (Renegatenzucht) eredett, és »hallatlan szemtelenségnek« nevezik csak annak megkisértését is, hogy valaki a csalhatatlan dr. Heinzét meczáfólja és a történetek után (sic!) ily fém munkával a német nép elé lépni merjes. Milyen fogalma van szerzőnek a német népről és annak szellemeiről, a midőn hinni meri, hogy ezen szemtelen férczmunkával a német nép hangulatának csak szikrányi részét is a magyarok javára meghódíthassa? Nem lebegett-e lángoló betűkkel szeme előtt, hogy a figyelmes olvasó azon szellem által, mely ezen iratot áthatja, a magyarok égbekiáltó igazságtalanságának (!) legyőzhetlen meggyőződésére jut?

Ezen a vakdűhtől sugalt élethalál-harczot jelentő exclamációk, idézetek által a sujtott műből nem tárogattatik; nem is tartják szükségesnek, annak tartalmát olvasó közönségükkel megismertetni; hisz elég, ha ők magok ismerik.

„Schmeks Kropfeter!“

Nemde örülhet a magyar korona e szeretetreméltó, loyalis alattvalóinak, kik ily szavakkal és ily modorban ismertetik meg édes hazájukat a külföld előtt. De még nem ismeri a javát, kedves szenátor ur! Szolgálók majd alkalmilag abból is.

Saxoni. Köszönöm nem kérek belőle.

H. És ily egyének kik hazájukat uton-utfélen piszkolják s gyalazzák vissza nem riadnak a bűnös álcázkodástól, nyilvános gyülekezeteken e szent szót: „hazaszeretet“ megfertőztetett ajkukon hordozni!!

No de látom, hogy szenátor ur, megint komor arczot vág; hagyjuk hát e szép dolgokat abba; s inkább elmondok egyet-mást a szászoknak egymásközti megférhetőségéről. Igen, »Sie verkommen schön untereinander, die braven Sachsen.«

A szebeni »Landtag.«

(Folytatás és vége.)

Méltóztassék azonban Felsőged minket a törvény alapjára szolítani, magunk fogjuk ajánlani alkotmányos uton államszerkezetünkben a kor szelleme által igényelt változásokat; meg fogjuk mutatni, hogy a birodalom egységének a pragmatica sanctio értelmében nem ellenségei, hanem köteles hivei vagyunk; meg fogjuk mutatni, hogy mi nem nemzeti és vallási

*) Lásd »Deutsche Warte 1884. 11. lapon.

előjogok megtartásáért, nem az 1848-iki törvényekben kimondott elvek szerint velünk egyenlőknek elismert nemzet-társaink fölötti supremáciáért, nem a jelen társadalmi viszonyok között tarthatatlan jogokért és formákért, hanem egyedül ős alkotmányunk alapelveinek, azokat jövőre is biztosító alaptörvényeinknek részint megtartásáért, részint a viszonyok jelen követelményeinek megfelelőleg, de törvényszabta uton átalakításáért, valamint nemzet-társainkra, úgy magunkra nézve valóításáért és biztosításáért küzdünk; s meg fogjuk mutatni, hogy valamint ős alkotmányunkat megtartani törekvésünk, úgy a birodalom rajtunk kívüli részeit alkotmányosságának saját viszonyait, állapotaik és társadalmi életük követelményei szerinti fejlődésének nemcsak nem akadályozói, de sőt munkás elősegítői lennénk; meg fogjuk mutatni, hogy nemcsak szavakban vagyunk bőkezűek, elismervén a hazánkban létező minden nemzetiségeknek és azok közt a románoknak is nemzeti és vallásos egyenjogúságát, de készek vagyunk ezen eszmék valóítására mindig a legszivesebb és testvéri indulattal közreműködni.

Meglehet. felséges Urunk, hogy emez országgyűléstől visszavonulásunk miatt ellenszegülési vágygal fognak vádolni; pedig ki lenne boldogabb mint mi, ha Felséged kormányának rendeleteit teljesítenünk lehetne! Midőn azonban amaz országgyűlésbe belépve, a trón és állam legszilárdabb alapjait, törvényeinket sértenők meg, — azt tennünk a trón és haza iránti vétkezés nélkül nem lehetne. Megmutatnók egyébiránt, ha vésznek napjai bekövetkeznének — mitől Isten óvja meg Felségedet és kedves hazánkat, — hogy a trónnak és hazánknak valódi hívei vagyunk és hogy ugyanazon lelkesedéssel és önfeláldozással fognók azokat védeni, melylyel őseink alkalmazzák és melyhez hasonló kifejezni alkotmányos életünk oltalmazásában jelenleg köteleességünknek tartjuk mi, — kik egyébiránt alattvalói legalázatosabb hódoló tisztelettel maradunk

császári apostoli királyi Felségednek

legalázatosabb hű alattvalói.

Kelt Nagy-Szebenben, 1863. július 22-én.

Haynald Lajos,
erdélyi püspök, kir. hiv.

Bodola Sámuel, Kriza János,
reform. püspök, kir. hiv. unit. püspök, kir. hivatalos.

Ugron István,
királyi hivatalos.

Id. gr. Thorozykai M., Gróf Bánffy Miklós,
kir. hivatalos. kir. hivatalos.

Gróf Teleki Sámuel, Simon Elek,
kir. hivatalos. királyi hivatalos.

Id. gr. Bethlen Gábor,
Felső-Fejérmegye köv.

Ifj. br. Kemény István, Mikó Antal,
Alsó-Fejérmegye köv. Alsó- és Kászón szék köv.

Gróf Mikes Benedek, Mikó Mihály,
Brassóvidék követe. Csikszék követe.

Id. gr. Bethlen János, Mihály Gergely,
Udvarhelyszék követe. Csikszék követe.

Ugron László, Kebelei Nagy Samu,
Udvarhelyszék követe. Marosszék követe.

Dániel Gábor, Gróf Rhédei István,
Udvarhelyszék követe. Marosszék követe.

Gróf Mikó Imre, Beldi Gergely,
Háromszék köv. Aranyosszék követe.

Gróf Kálnoki Dénes, Gál Miklós,
Háromszék követe. Aranyosszék követe.

Báró Kemény Ferencz,
Kolozsvár város követe.

Id. gr. Teleki Domokos, Boér János,
M.-Vásárhely v. köv. Sz.-Udvarhely v. köv.

Gróf Mikes János, Fejér János,
Kolozsvár v. köv. Bereczk v. köv.

Báró Bánffy Albert, Gecző János,
M.-Vásárhely v. köv. Csikszék v. köv.

Veszeli Károly, Báró Bánffy Dániel,
K.-Fehérvár v. köv. Szék v. köv.

Báró Kemény Gábor, Gróf Bánffy Béla,
K.-Fehérvár v. köv. Kolos v. köv.

Simai Gergely, Berde Mózsza,
Szamos-Ujvár v. köv. Ilyefalva v. köv.

Gajzágó Salamon, Gál János,
Sz.-Ujvár v. köv. a két Oláhfalv. egy köz. k.

Gróf Bethlen Farkas, Weér Farkas,
Erzsébetváros köv. Deés v. köv.

Csiki István, Sándor Elek,
Erzsébetváros köv. Nagyenyed v. köv.

Szilvási Miklós, Ebergényi Mózes,
Abrudbánya v. köv. Verespatak mv. köv.

Timár Károly, Bodola János,
Vizakna v. köv. Déva v. köv.

Gróf Kálnoki Pál, Ferenczi György,
K.-Vásárhely v. köv. Gy.-Szentmiklós köv.

Br. Szentkereszt Zsigm., Zeyk Károly,
S.-Szentgyörgy v. köv. B.-Hunyad köv.

Tisza László,
Torda város követe.

Magyar czégek.

Lapunk mult számában röviden említettük volt a kolozsvári „Ellenzék“ egy Brassóból kelt »B.« alírással ellátott cikkét, a melynek tárgyát Simay és László testvérek — mint magyar kereskedők, utóbbi czég egyik főnöke, mint a »brassói magyar társalgó-egylet« választmányi tagja — német czégtáblái képezték. Mindkét kereskedő czég főnökei kifogásolhatatlan magyar emberek s épen ez érzelmöknél fogva állítja pellengérré, sőt Simay Gerőt a »renegát« tiszteességes kifejezéssel is illeti.

Már multkor is kijelentettük, hogy ily eljárást mi nem helyeselhettünk, sőt határozottan rosszalunk. Nem azért, mintha mi magunk nem óhajtanók, hogy Brassóban legalább a magyar kereskedőknek magyar czégei legyenek. Sőt ellenkezőleg, nagyon jól esnék ez nekünk s nyíltan megvalljuk, hogy a midőn a két kereskedő üzleti kirakatának restaurálását láttuk, reméltük is, hogy magyar czégtáblákat fognak kitenni.

Hogy azonban nem tették, azt mi nem vettük hazafiatlanságnak. Sokkal jobban ismerjük őket. Egész más körülménynek tulajdonítottuk.

László és Simay-testvérek nem az egyedüli magyar kereskedők Brassóban, a kiknek czégei németek; sőt néhány tiszteletreméltó kivétellel mindnyájuké az. Ha mindezek magyar czégtáblákat használnának s épen e kettő vonná ki magát, akkor értenők e fellépést, de ez esetben határozottan rosszalunk ketl. sőt olyan- nak nyilvánítani, melyből nagyon is kéri a személyes- kedés.

Eddig azonban még hagyján. De ezért valakit, a ki még eddig tudtunkkal okot nem szolgáltatott reá oly megtisztelő kifejezéssel illetni, mint »renegát« az csak jogos nem lehet. De talán még észszerű sem.

Mi tehát a nyilvánosság útján kijelentjük — mert ezzel tartozunk magunknak s a magyarságunk. — hogy ily eljárást és vádat határozottan visszautasítunk, mert ezzel a magyarságnak jó szolgálatot az illető levelező nem tett.

Lám, annyit használt, hogy a mi jó barátunk, a »Kr. Ztg.« már is nekimegy s kijelenti, hogy csak tegyenek ki magyar czégtáblákat, majd meglátják, hogy hat hónap mulva bezárathatják a boltot. Ezzel pedig csak hitelükben ártott a nevezett kereskedőknek.

Helyes-e épen azon perczen, midőn minden lehető megteszünk, hogy magyarságunkat tömörítsük, erősítsük, elhinteni a vizsály magvát, Eris almáját közöttük, azt ítélje meg maga a brassói magyarság.

A levelező nagyon jól tette volna, ha felveti a magyar kereskedők czégtábláinak megmagyarosítási kérdését. Mindenki egyetértett volna vele s azt hisz- szük, akkor a mi magyar kereskedőink nem is késtek volna ennek eleget tenni. Ezzel pedig magyar ügyünk- nek jó szolgálatot tett volna.

Romániai vámszerződés.

(Folytatás.)

Tekintet nélkül az erdélyi résznek nemzetgazdasági viszonyaira, főleg annak déli, délkeleti részére nézve az mondatik, hogy nem volna szükséges a most fennálló kereskedelmi szerződés megnyitása, hanem el- tündő Románia részéről a teljes elzárás.

Miután azonban Romániának vízi útja van és a küstendschi vasut építésn által a tengeri utat magának közelebbre biztosítja, egy ilyen elzárásból bizonyára a külföld huzná a legnagyobb hasznát.

Rámutatattik azonkívül a mi iparunk csekély voltára, mely tehát rekontatun kívül volna hagyandó. Ezen állítások azonban csak úgy tehetők, ha épen nem ismerik az itteni viszonyokat, vagy tekinteten kívül hagyják nemzetgazdasági viszonyainkat Középeuró- pához.

Legyen bár a déli, délkeleti megyékben az ipar bármely csekély is, az állam védelmét mindenestre és feltétlenül megérdemli, mert a gyapju-, kalap-, fa- és bőripar ezen megyékben ép annyira tönkre jutna, mint különösen az itteni, ha vagy egyáltalán nem kö- tetnék kereskedelmi szerződés, vagy ha tulságos ma- gas vámok által iparunk gyakorlása károsíthatnék.

Mi még haladunk olyannyira előre, hogy képe- sek legyünk a belföldön finomabb czikkekre is kelen- dőséget szerezni, mert magában az erdélyi területen is a lakosok fogyasztási képessége sokkal csekélyebb, semhogy a belföldi szükséglet alapján az ipar itt na- gyobb stylben kifejlődhessen. Mi abszolút nem vagyunk még képesek a bécsi, sőt újabb időben a német ipar- ra, mely a belföldön is tetemesen gyarapodik, verse- nyezhetni.

Ezek igen sajnálatraméltó tények, de nem tagad- hatók, mert bizonyos czikkekre nézve, melyek itt készítettnek, még mindig a szomszéd Romániában keresünk átvételi forrásokat. Így tehát a belföldön nemcsak Brassóban, hanem valamennyi határmegyében igen szomorú állapotok fognának beállani, melyeknek következményei nemcsak az ipart, hanem közvetlenül a mezei gazdaságot és a lakosok adófizetési képes- ségét az okból is nagyon jelentékenyen érintenék, mert a mi iparunkra nyugaton kelendőségi terület nem is képzelhető.

A tisztelettel alólirt egylet tehát a Romániával kötendő kereskedelmi szerződés megújítását nagyon is élenken támogatja és javasolja, habár el nem titkol- ható, hogy a most uralgó magas védvám áramlat mel- lett igen fontos akadályok lesznek elhárítandók, melyek veszélyes voltát talán megszüntethetnek másféle keres- kedelmi politikai egyezmények. De ha Romániának lesz is vízi és tengeri útja, akkor sem fogja ezen ország bizonyos időben és bizonyos feltételek alatt forgalmi utainkat teljesen nélkülözhetni és bizonyos iparcikkeinkre nézve akkor is megmarad kelendőségi területnek, és kénytelen leend piacunkat is felke- keresni. —

(Folytatása következik.)

Helyi és vidéki hírek.

A brassó-bolonyai ev. magyar egyház — mint már irtuk volt — a kulturegyletbe 100 frttal alapító tag gyanánt lépett be. Erről a mi jóakaró barátunk, a »Kr. Ztg.« is megemlékezik azon gúnyos megjegy- zést fűzvéen hozzá: „Ezen hitközséget eddig nagyon szegénynek tartottuk. Ugy látszik, nem az az eset.“ Már tudja meg azt a kedves »Kr. Ztg.«, hogy ez az egyház csakugyan nem gazdag, de annál szebb tőle e hazafias cselekedet. Tett beszél s nem öndicsekvés.

Bolondgombák. Természetes, hogy azokat a »Kr. Ztg.« tenyésztí. Pertraktálja a magyar állam- eszmét ezen czímen: „Ungarische und Magyarische Staatsidee“. Majd meggyógyítja a beteget legköze- lebb. Várjuk, míg a syntomák pregnansabban mu- tatkoznak.

Még mindég azon erőszakoskodásról beszél a »Kr. Ztg.«, melyet a magyarság a kulturegylet érde- kében véghezvisz. Fix idea! Annak pedig csak egy orvossága van. Bizonyosságot, konkrét, esetet kérünk. Füllenteni könnyű!

A helybeli iparos-iffjak egyletének hét tagja nyert segílyt az országos iparegyesülettől — összesen 200 frtot — az országos kiállítás tanulmányozására. Az illetők már el is utaztak.

Fel a kirándulásra! A brassai ker. bizottság által tervezett kirándulásból lesz valami. Eddig már 162 résztvevő van, köztük 40 bukaresti. Még csak 38 kell s reméljük, hogy e szám össze is gyűl. Ki- vánatos volna!

Elfogott rab. Ancsics Tamás a ki a brassói fogházból megszökött — Mundrán, Fogarasmegyében — elfogott. Épen a román templom kirablásával volt elfoglalva, midőn az arra menők a templomban lévő világosságot feltűnőnek találván, odamentek s ekkor elfogták. Tegnap bekísértetett Brassóba, hol azonnal vasra verték.

Az állami alsó foku ipariskola megnyílt, a beira- tások bevégezvők. Figyelmeztetjük erre azon t. iparos mestereket, a kik tanonczaikat még be nem iratták.

József főherczeg f. hó 24-én reggel 3 órakor Marosvásárhelyre érkezik, hogy a sántortáborban össz- pontosított 6-ik honvéderületi dandárgyakorlat felett szemlét tartson. A főherczeg 25-ée este utazik el onnan.

Szász Domokos ref. püspök beigtatása fényes ün- nepélyek mellett ment végbe. Az áldást hasonrangu fivére adta reá. Az ünnepély lélekemelő volt. Isten éltesse az új püspököt egyháza s a magyarság javára.

A szász egyetem gyűlésezik Nagy-Szebenben. Elnök Brennerberg Mór főispán s szász gróf, jegyzője Hiemesch Ferencz. A tárgyalásokat figyelemmel ki- sérjük.

Segesvárt a Petőfi sirját kereső bizottság egy Orendi nevű emberre akadt, a ki 1849. július 31-én részt vett az elesettek eltemetésében s az ő állítása szerint Petőfit is a közös sirba temették.

A walesi herczeg Budapesten. A walesi her- czeg szerdán Károlyi Alajos gróf meghívására Buda- pestre utazik, hogy résztvegyen a tiszteletére rende- zendő vavaszatokon.

A szegény miatt. Londonban egy fiatal varró leány későre vitt haza ruhát egy megrendelőnek. Este hazafelé menve, egy rendőr letartóztatta s elzárta. Éjjel a szegény leány szegényében zsebkendőjével meg- fojtotta magát.

Öngyilkos őrnagy. Pilsenben Mayer v. Hohen- felt szolgálaton kívüli őrnagy tegnapelőtt délután re- volverével szíven lötte magát. A szerencsétlen már régóta beteg volt.

Bátor asszony. Özv. Murphy Dánielné, egy kali- forniai dugdagdag 75 éves asszony nőül ment fiatal unokaöccséhez. Vállalkozó dáma lehet!

Elégett. Londonban egy parkban egy ur szivarra gyujtott s a gyufát eldobta. Ettől meggyuladt Bingley k. a ruhája s a szegény leány úgy megégett, hogy pár nap mulva meghalt.

Brassóban, a telekkönyvi iródában, f. hó 24-én d. e. 9 órakor, Wéber Györgynek Bolonyában 240. ház szám alatti házas telke 6062 frt kikialtási ár mellett. Ezen árvezést nemes Péter közjegyző foganatosítja.

Brassai piaci árfolyam.

Brassó, 1883 szeptember hó 22-én.			
Román papírpénz à 20 frankos	8.83 vétel	8.84 eladás.	
ezüstpénz à 20	8.75	8.80	
Napoleon d'or (aranypénz)	9.92	9.94	
Török lira	10.15	10.17	
Orosz imperial	11.18	11.20	
Arany	5.84	5.86	
Orosz papírrubel	123.—	124.—	

Felelős szerkesztő: **Szterényi József.**
Kiadótulajdonos: **Alexi könyvnyomdája.**

H I R D E T M É N Y E K.

1221/1885. számhoz.

(215) 2-2

Hirdetmény.

A nagyméltóságu m. kir. közmunka- és közlekedésügyi miniszterium az 1885. évi szeptember hó 1-én kelt 30136. számú rendeletével a Brassó—Ojtozi állam-út 85—96. klm. szakaszán lévő 104, 164. és 177. számú hidnak újonnan építését 10126 frt. 15 kr. összeg erejéig engedélyezte.

A fentemlített munkálatok fogantatásának biztosítása czéljából az 1885. évi szeptember hó 26-ik napjának d. e. 11 órájára a háromszékmegyei m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy a fentebbi munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó s a részletes feltételekben előírt 5%-nyi bá-

natpénzzel, azaz 506 frttal ellátott zárt ajánlataikat a kitűzött nap délelőtti 10 órájáig a nevezett hivatalhoz annyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki műveletek és részletes feltételek a nevezett m. kir. államépítészeti hivatalnál a rendes hivatalos órákban naponként megtekinthetők.

Sepsi-Szentgyörgy, 1885. szept. 12.

A háromszék megyei m. kir. építészeti hivatal.

2000 forint

Tisztességesen szerezhető minden különös indóulasztás töké s felelősség nélkül ügyes és megbízható minden állásu, egyének által, a kik a módosabb körökkel érintkeznek.

Ajánlatokat a jelenlegi foglalkozás megjelölésével, közvetít Schalek Henrik hirdetési irodája Bécsben 2000 sz. alatt.

(209b) 1---1.

Sz. 4605. - 1885.

H I R D E T M É N Y.

(217) 2-2

Brassómegye alvidéki járásához tartozó Földvár-, Prázmár-, Botfalva, és Szász-Magyaros községekben az alább megnevezett korcsmákban gyakorlandó korcsmárlási és italmérésijog, jövő 1886. január 1-től kezdődőleg 6 (hat) egymásután következő évre, azaz 1891-ik évi december hó 31-ig ajánlati, illetve szóbeli verseny tárgyalás útján haszonbérbe ki fog adatni.

Az ebbeli tárgyalás:

Földvár községben f. évi szeptember 28-ikán.
Prázmár „ „ „ 30-ikán.
Botfalva „ „ „ 3-ikán.
Szász-Magyaros „ „ „ 5-ikén.

mindég d. e. 10 órakor az alább kijelölt sorrendben a községi irodában tartatik meg.

A haszonbérbe adandó tárgyak a következők u. m.:

A. Földvár községben szeptember 28-ikán.

- 1.) A »Zur Marienburg« czimű nagy fogadó-korcsma egy pálinka mérés fióküzlettel együtt, az erre tehető legkisebb ajánlat évi 3500 frt.
- 2.) A 288/9 h. sz. alatt fekvő ugynevezett „alsó korcsma“, az erre tehető legkisebb ajánlat évi 1600 frt.
- 3.) A főutcának 44 házzámtól 270 házzáig terjedő részében felállítandó, azonban haszonbérő által kibérelendő helységbeli korcsma, az erre tehető legkisebb ajánlat évi 1000 frt.

B. Prázmár községben szeptember 30-ikán.

- 1.) A felső nagy fogadó korcsma; az erre tehető legkisebb ajánlat évi 2400 frt.
- 2.) Az alsó nagyfogadó-korcsma; az erre tehető legkisebb ajánlat évi 2000 frt.
- 3.) A felső mellékkorcsma, az erre tehető legkisebb ajánlat évi 600 frt.
- 4.) Az alsó mellékkorcsma, az erre tehető legkisebb ajánlat 700 frt.
- 5.) A feketevíz mellett levő korcsma, az erre tehető legkisebb ajánlat 300 frt.
- 6.) Az ugynevezett Kerpenyesti csárda az erre tehető legkisebb ajánlat 900 frt.
- 7.) A Bodzában lévő, Prázmár község tulajdonát képező korcsma, az erre tehető legkisebb ajánlat évi 300 frt.
- 8.) A Bodzában lévő Kaiser-féle korcsma, az erre tehető legkisebb ajánlat 100 frt.
- 9.) A bodzai fordulói korcsma, az erre tehető legkisebb ajánlat 100 frt.

C. Botfalva községben október 3-án.

- 1.) A felső korcsma, az erre tehető legkisebb ajánlat évi 1600 frt.
- 2.) A „zur Eiche« czimű fogadó korcsma, az erre tehető legkisebb ajánlat évi 2000 frt.
- 3.) A „Zum Steh-Seidel« czimű korcsma 1000 frt.

D. Szász-Magyaros községben október 5-én.

- 1.) A nagy 3 házzám alatt fekvő fogadó-korcsma, az Olthid mellett felállítandó fióküzlettel, az erre tehető legkisebb ajánlat évi 2000 frt.
- 2.) A Waldgasse nevű utcában haszonbérő által kibérelendő házban tartandó korcsma, az erre tehető legkisebb ajánlat évi 8000 frt.

A fent megnevezett haszonbéri tárgyakra nézve megjegyeztetik, hogy azok Földvart, Botfalvát és Szász-Magyaroson esakis zárt ajánlati versenytárgyalás útján fognak kiadatni.

Prázmárt a zárt ajánlati verseny tárgyalást megelőzőleg, minden egyes tárgyra nézve egy szóbeli árverés meg fog tartatni.

A benyújtandó ajánlatokra, valamint a haszonbéri bővebb feltételek ugy az alólirotttnál, valamint az illető községi előjáróságoknál a hivatalos órákban, bárki által betekintheők.

A kellően felszerelt 50 krajczáros bélyeggel és a felajánlott összeg 10%-ját, mint bánatpénzt tartalmazó zárt ajánlatok, még pedig minden egyes tárgyra nézve külön-külön, a kitűzött tárgyalást megelőző nap délután 6 óráig az illető községi előjáróságoknál benyújtandók, mivel később beérkező ajánlatok tekintetbe nem vétetnek.

A szóbeli árverésnél pedig a kiállítási összegnek 10%-ja bánatpénz fejében a tárgyalás kezdete előtt az árverést vezető kezeihez letéteményezendő.

Földvart 1885 szeptember hó 14-én.

A járási szolgabíró:

Pildner Ferencz.

Hírás már október 31-én.

11 sors-jegy

Csak még kevés készlet BUDAPESTI SORSJEGY ÉRTÉK 1 FT

Főnyeremény készpénzben 100.000 forint

Továbbá 20.000 frt 10.000 frt 5000 frt stb. 4000 nyerdény

Kiállítási sorsjegyek kezelésére, Budapest, Andrassy-út 43. Sorsjegyek kaphatók e lap kiadóhivatalában.

(156) 14 -

Egy szép nagy bolthelyiség

a főpiaczon, Lensor 26. szám alatt, valamint egy a a főtérre néző lakás a második emeleten azonnal kiadó.

Bővebbet ugyanott az első emeleten.

S Z Á L L O D A !

EUROPA SZÁLLODA

Brassó, Erdély,

teljesen új és felette kényelmesen berendezve ajánlja

— 22 diszesen berendezett utazószabáját —

gyors és pontos szolgálat és igen méltányos árak mellett a t. utazó uraknak.

Ez egyetlen szálloda a város közepében, alig 70 lépésnyire a főpiactól s már ezáltal is nagy kényelmet nyújt.

Ezen szállodával kapcsolatos kitűnő vendéglő, a hol havi bérletek teljes étkezésre is elvállaltatnak, valamint kőbányai sörcsarnok is, a melyek által a n. é. közönség kívánalmainak minden irányban elég van téve.

Szíves támogatást és részvételt kér

Kiváló tisztelettel

BARTHA ISTVÁN

szálloda- tulajdonos.

(219) 1 -

KITŰNŐ KONYHA S JÓ ITALOK!

A Pesti Magyar Kereskedelmi Bank váltóüzlete BUDAPESTEN

(alapított 1842-ben, részvénytőke 5.000.000 forint)

az 1883-iki XXXI. törvényzikk értelmében

részletveket minden a budapesti hivatalos árfolyam lapban jegyzett sorsjegyekre, tetszés szerinti részletfizetésekre kibocsát.

Képviselve

ORÉNDI FRIGYÉS bank- és váltóüzlete által

(205) 6 -

Brassón, Színház-utca 94. sz.

Brassó, ALEXI könyvnyomdája

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.